

สรุปและข้อเสนอแนะ

น้ำตาลมะพร้าวเคี่ยวเป็นผลิตภัณฑ์พื้นบ้านอย่างหนึ่งที่ผลิตโดยอาศัยภูมิปัญญาคนในห้องถัง ของชาวจังหวัดสมุทรสงคราม การผลิตเพื่อการจำหน่ายมีดังแต่ระดับครัวเรือนจนถึงระดับโรงงานซึ่งมีขนาดไม่ใหญ่นัก การผลิตแต่ละครั้งยังมีความไม่สม่ำเสมอในหลายด้าน เช่น ด้านคุณภาพตัดกันส่วนผสม การเคี่ยว การใช้ความร้อนและเวลา เป็นต้น จึงเป็นผลิตภัณฑ์อาหารที่ยังไม่มีมาตรฐานการผลิต ในระดับอุตสาหกรรม ดังนั้นน้ำตาลมะพร้าวที่มีจำหน่ายอยู่ในแหล่งต่างๆ ของจังหวัด สมุทรสงคราม จึงมีคุณภาพที่แตกต่างกันไปบ้าง

การวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ เกมี และชีวภาพ ของตัวอย่างน้ำตาลมะพร้าวเคี่ยว 24 ตัวอย่าง ให้ผลดังนี้ มีค่า Aw ในช่วง 0.62-0.79 ค่าการดูดกลืนแสงที่ระดับความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร อยู่ในช่วง 0.18 - 1.97 และสอดคล้องกับค่าสีคือค่า L*, a* และ b* ซึ่งอยู่ในช่วง 32.97 - 65.49, 4.91 - 11.46, และ 20.42 - 41.49 ตามลำดับ ในด้านเนื้อสัมผัสค่าพารามิเตอร์ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแข็ง มีค่า peak, ออยู่ในช่วง 30 ถึง 200 และค่า F_{max} ในช่วง 48 - 482 ปริมาณความชื้นร้อยละ 3.43 - 7.52 พิโซช 4.97 - 5.95 ปริมาณกรดทั้งหมด 0.0296 - 0.3565 ปริมาณของเยื่อที่ละลายได้ร้อยละ 78-88 ปริมาณน้ำตาลรีดิวช์ ร้อยละ 63.71-82.17 ปริมาณน้ำตาลอินเวอร์ต ร้อยละ 3.94 - 16.43 ปริมาณ จุลินทรีย์ทั้งหมดของทุกตัวอย่าง มีค่าน้อยกว่า 1.00×10^4 โโคโนนต่อตัวอย่าง 1 กรัม

การแบ่งกลุ่มน้ำตาลมะพร้าวเคี่ยวเป็น 4 กลุ่มตามผลการวิเคราะห์ทางประสาทสัมผัสแบบ QDAI และเมื่อนำตัวอย่างน้ำตาลมะพร้าวเคี่ยวแต่ละกลุ่มมาทำอาหาร 4 อย่างที่แตกต่างกัน และเปรียบเทียบอาหารนั้น โดยทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสจากผู้ที่สนใจในเรื่องการจัดกลุ่มน้ำตาลมะพร้าวเคี่ยว ก็จะพบว่าอาหารที่ทำจากน้ำตาลมะพร้าวเคี่ยวจากแต่ละกลุ่มน้ำงอย่างมีความแตกต่างและบางอย่าง ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดอาหารและปริมาณในส่วนผสม ด้วย

ผู้ผลิตแบ่งกลุ่มน้ำตาลมะพร้าวเคี่ยวโดยเฉพาะรายใหญ่ ควรศึกษาและทดลองปรับกระบวนการผลิต ให้มีมาตรฐานตั้งแต่คุณภาพตัดกันส่วนผสม การผลิตทุกขั้นตอนและการบรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมเพื่อให้น้ำตาลมะพร้าวเคี่ยวมีคุณภาพสม่ำเสมอและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ได้